

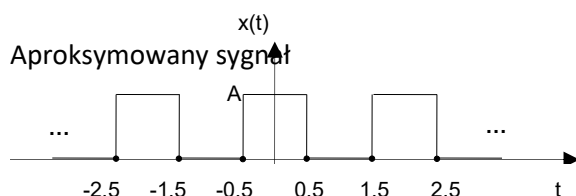
Politechnika Poznańska
Wydział Informatyki i Telekomunikacji

Wstęp do Cyfrowego Przetwarzania Sygnałów - Laboratorium

Efekt Gibbsa

1. Wstęp do cyfrowego przetwarzania sygnałów – laboratorium			
2. Temat: Efekt Gibbsa			
3. Imię i nazwisko: Marcel Garczyk			
4. Data ćwiczenia: 10.03.2022	5. Data oddania sprawozdania: 6. 10.03.2022		7. Ocena:

8. Ćwiczenie

$$\omega_0 = 2\pi/T_0$$

$$T_0 = ? \rightarrow \omega_0 = ?$$

- Określić **maksymalną** wartość zafalowania (przerzutu) Δ dla dwóch różnych wartości A, $A \in [2,9]$
 - przy różnych wartościach N (wówczas $\omega_0 = \text{const}$) ; $N \geq 4$
 - przy różnych wartościach ω_0 (wówczas $N = \text{const}$)

A?_w?_N?

TABELE DO APROKSYMACJI TRYGNOMETRYCZNEJ

A= 3	Liczba wyrazów w szeregu						T ₀ = ?	f ₀ = ?
	N=5		N=55		N=555			
	Δ	P=(Δ/A)* 100%	Δ	P=(Δ/A)*10 0%	Δ	P=(Δ/A)*10 0%		
ω ₀ = 0,4π	0.2825	9.4178	0.2686	8.9543	0.2684	8.9477	5	1/5
ω ₀ = π	0.2825	9.4178	0.2686	8.9543	0.2685	8.9490	2	1/2
ω ₀ = 4π	0.2825	9.4178	0.2686	8.9543	0.2678	8.9257	1/2	2

A= 5	Liczba wyrazów w szeregu						T ₀ = ?	f ₀ = ?
	N=5		N=55		N=555			
	Δ	P=(Δ/A)*100%	Δ	P=(Δ/A)*100%	Δ	P=(Δ/A)*100%		
ω ₀ = 0,4π	0.4709	9.4178	0.4477	8.9543	0.4474	8.9477	5	1/5
ω ₀ = π	0.4709	9.4178	0.4477	8.9543	0.4475	8.9490	2	1/2
ω ₀ = 4π	0.4709	9.4178	0.4477	8.9543	0.4463	8.9257	1/2	2

TABELE DLA APROKSYMACJI SZEREGIEM ZESPOLONYM

A= 3	Liczba wyrazów w szeregu						T ₀ = ?	f ₀ = ?
	N=5		N=55		N=555			
	Δ	P=(Δ/A)* 100%	Δ	P=(Δ/A)*10 0%	Δ	P=(Δ/A)*10 0%		
ω ₀ = 0,4π	0.2825	9.4178	0.2686	8.9543	0.2684	8.9477	5	1/5
ω ₀ = π	0.2825	9.4178	0.2686	8.9543	0.2685	8.9490	2	1/2
ω ₀ = 4π	0.2825	9.4178	0.2686	8.9543	0.2678	8.9257	1/2	2

A= 5	Liczba wyrazów w szeregu						T ₀ = ?	f ₀ = ?
	N=5		N=55		N=555			
	Δ	P=(Δ/A)*100%	Δ	P=(Δ/A)*100%	Δ	P=(Δ/A)*100%		
ω ₀ = 0,4π	0.4709	9.4178	0.4477	8.9543	0.4474	8.9477	5	1/5
ω ₀ = π	0.4709	9.4178	0.4477	8.9543	0.4475	8.9490	2	1/2
ω ₀ = 4π	0.4709	9.4178	0.4477	8.9543	0.4463	8.9257	1/2	2

2. Obliczyć wartości T_0 , f_0

Wyniki umieszczono w tabelach.

3. Ustalić **jak zależy** wartość P od N oraz P od ω_0

$P=f_1(N)$ i $\omega_0=\text{const.}$

$P=f_2(\omega_0)$ i $N=\text{const.}$

Na podstawie tabel możemy stwierdzić, że P , zmniejsza się wraz ze zwiększaniem N (ilości harmonicznych użytych do aproksymacji sygnału), zauważamy też że zmiana ω_0 w zasadzie nie wpływa na zmianę P , jedynie gdy, $N=XXX$ to P zmniejsza się dla większych ω_0 , lecz w zasadzie jest to pomijalna różnica, rzędu dziesiętysięcznych.

4. Ustalić czym różnią się wartości Δ i P w zależności od wartości A (porównanie dwóch tabel dla dwóch wartości A)

Na podstawie tabel, zarówno dla aproksymacji szeregiem trygonometrycznym jak i zespolonym zauważamy, że zwiększenie A (**amplitudy**), zwiększa Δ (błąd wynikający z aproksymacji), ale nie zmienia P .

mocno zwiększa?

5. Jak zmienia się **postać** sygnału aproksymującego sygnał prostokątny, w zależności od N .

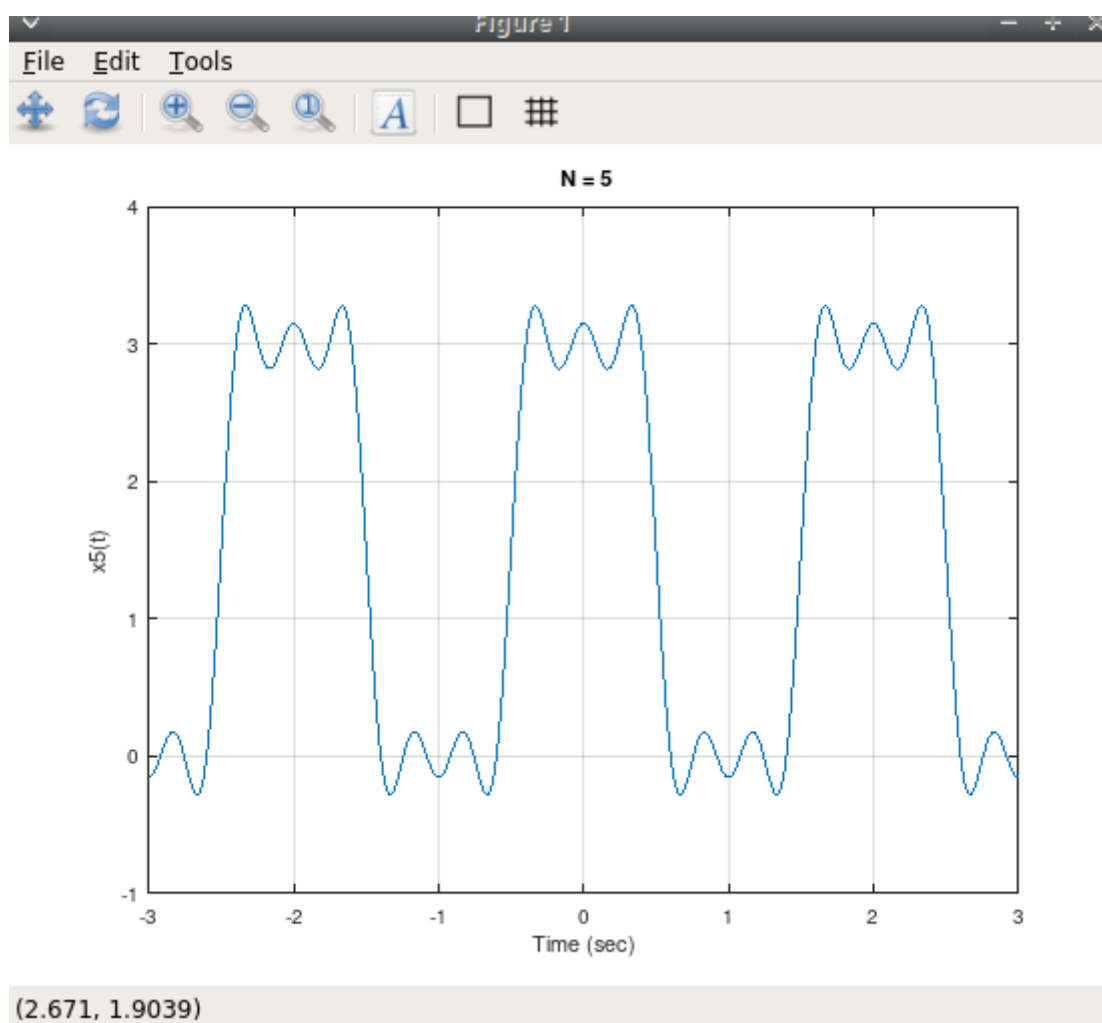
Różnicę zobrazują poniższe zrzuty ekranu.

Użyta pulsacja: $\omega_0 = \pi$, $A=3$

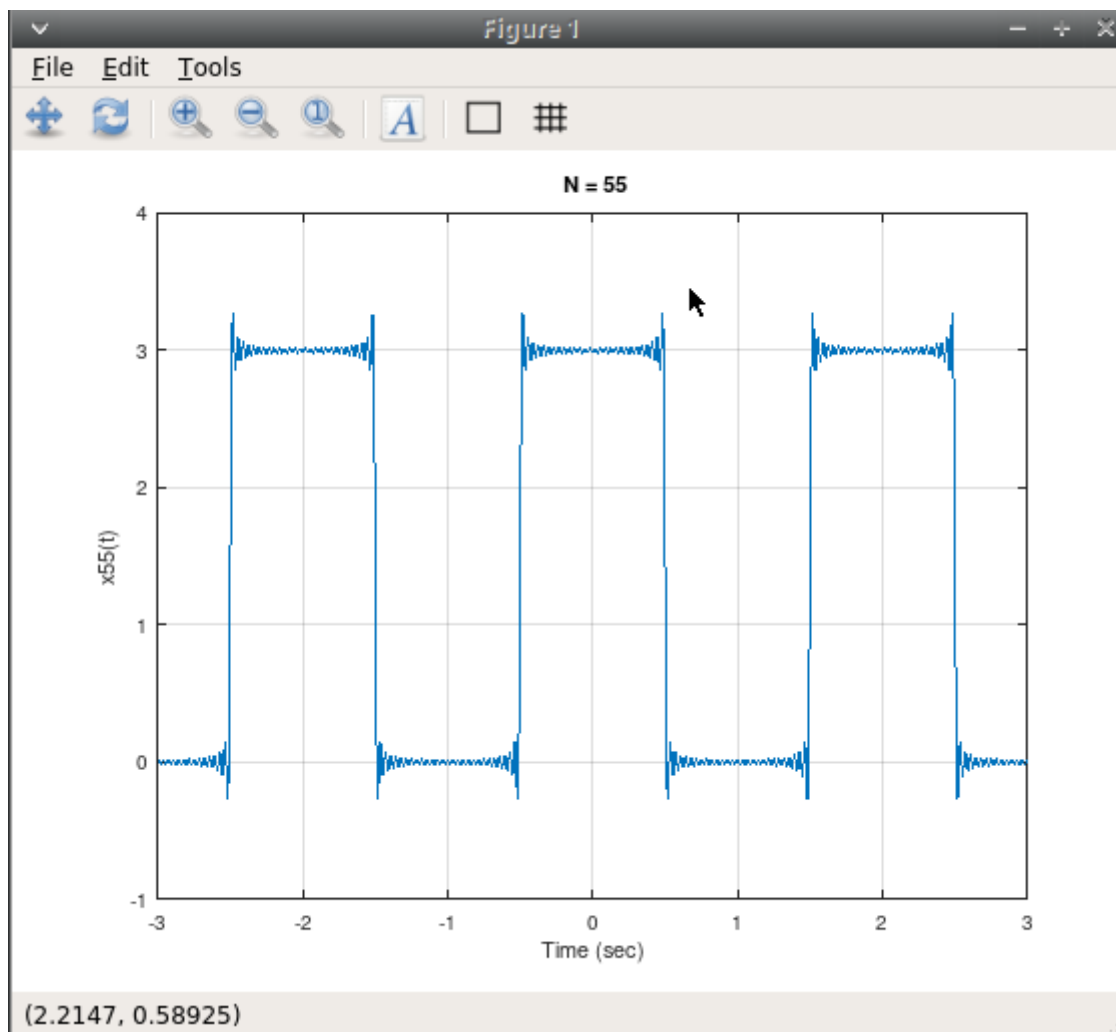
TRYGONOMETRYCZNY

ZESPOLONY

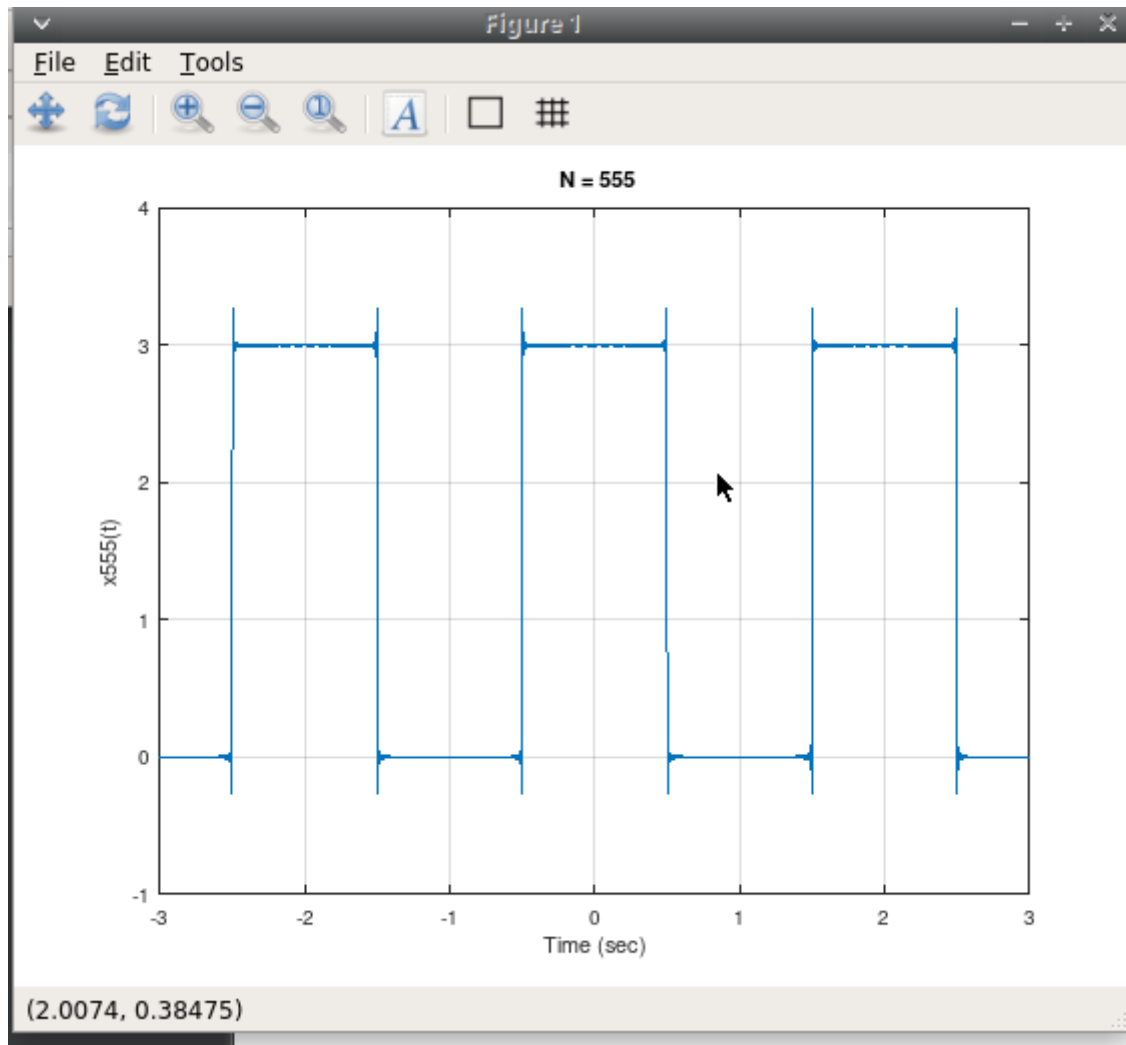
$N=5$

N=55

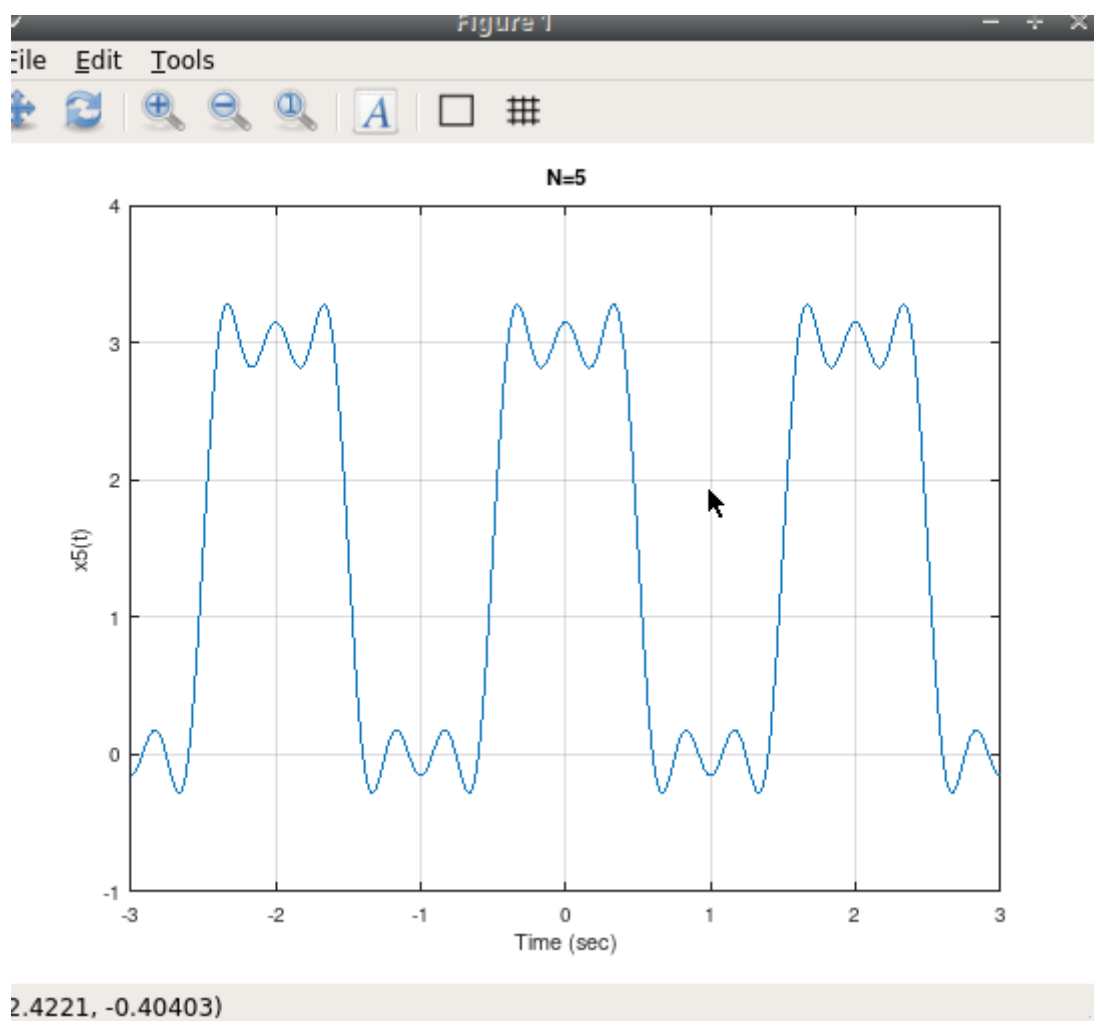

N=555

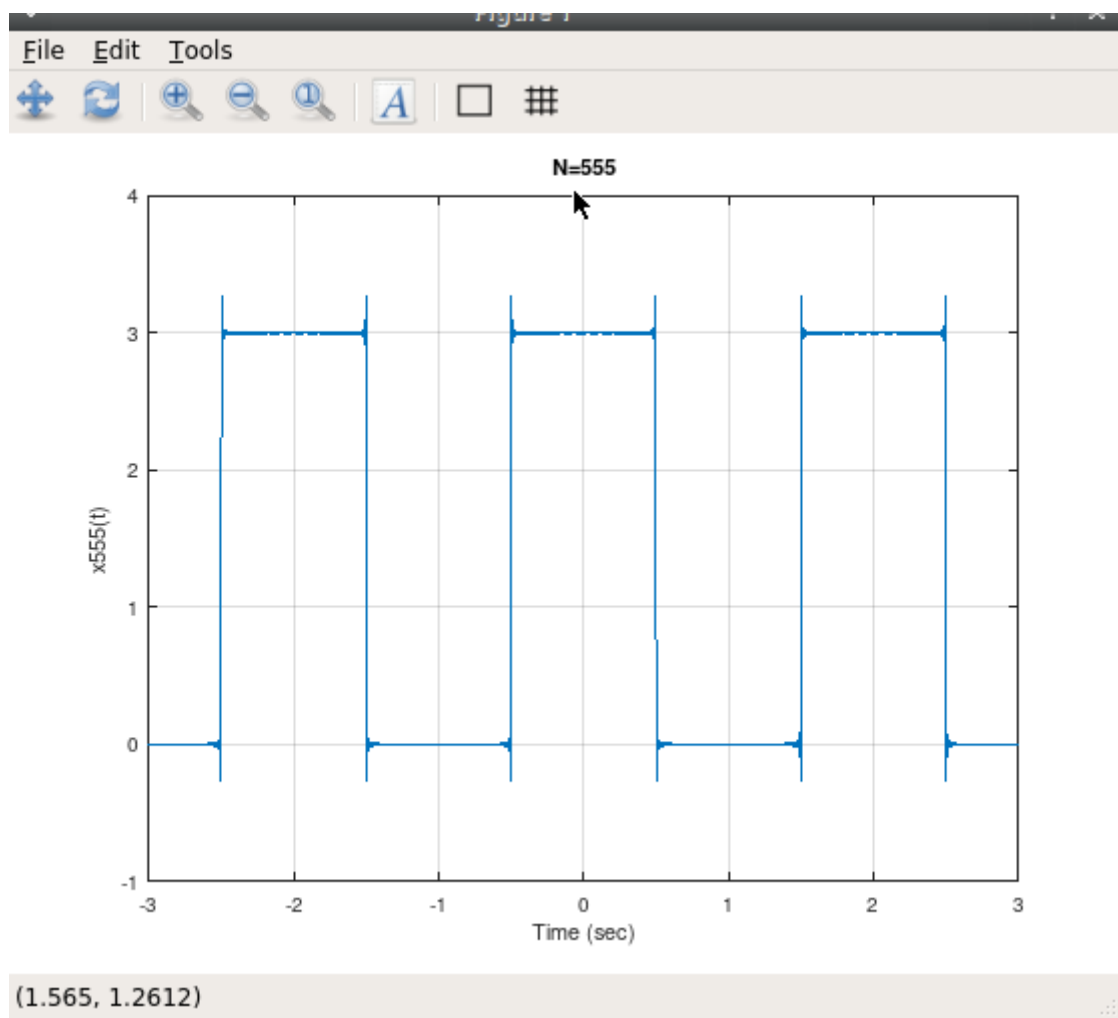
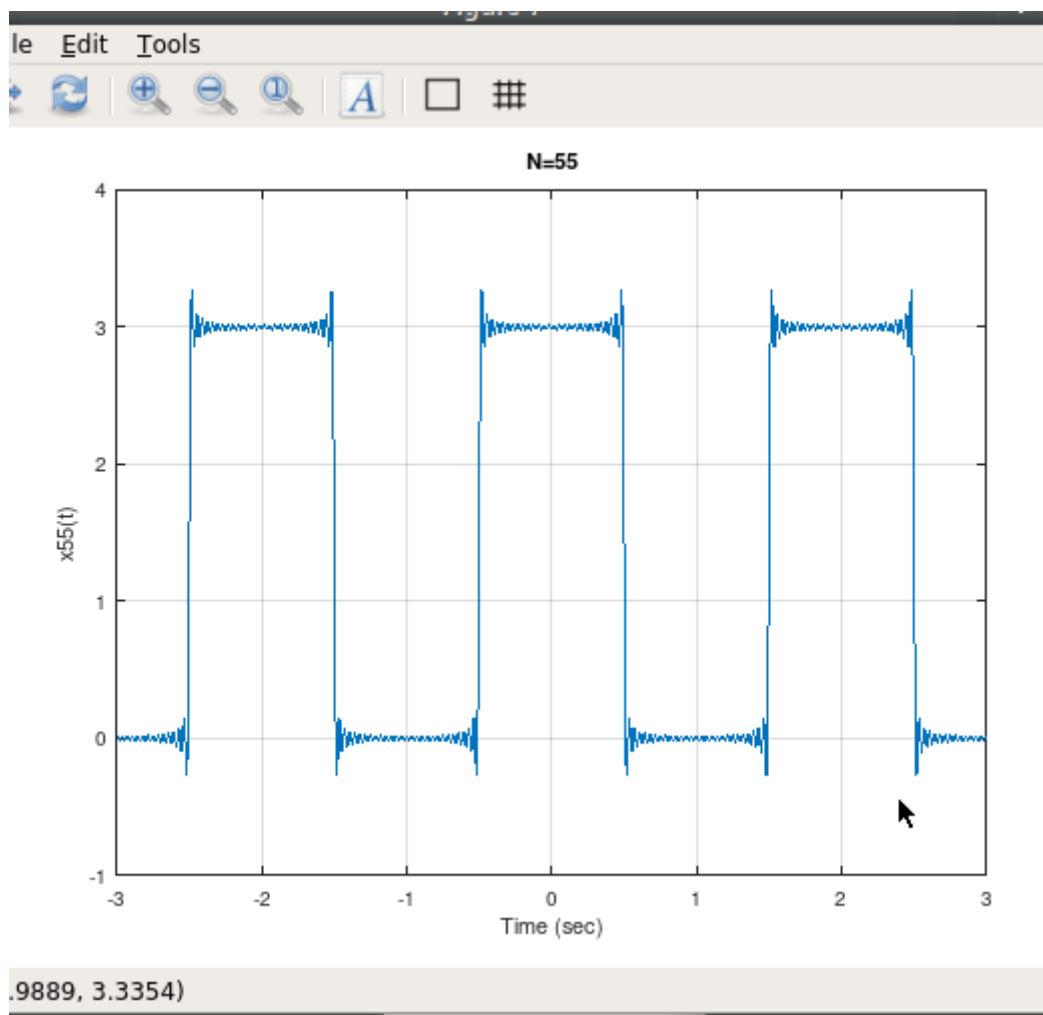

SZEREG TRYGONOMETRYCZNY

N=5

N=55

A jakieś opi do tego co Ten pokazać?

LAB1 - CPS - ELEKT GIBBSA

PRZEMIA

WZSK

SZEREG

ROZPOLOW

szereg
u
Fourie
ra

$$F_0 = \frac{1}{T} \int_T f(t) dt = \frac{1}{T} \left(\int_0^{\frac{T}{4}} A dt + \int_{\frac{3T}{4}}^T A dt \right) =$$

$$= \frac{A}{T} \left([t]_0^{\frac{T}{4}} + [t]_{\frac{3T}{4}}^T \right) =$$

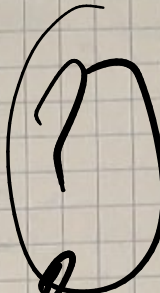
$$= \frac{A}{T} \left(\frac{T}{4} + \frac{T}{4} \right) = \frac{A}{T} \cdot \frac{T}{2} = \frac{A}{2} \quad \checkmark$$

$$F_k = \frac{1}{T} \int_T f(t) \cdot e^{-j k \omega_0 t} dt =$$

$$= \frac{1}{T} \left(\int_0^{\frac{T}{4}} A e^{-j k \omega_0 t} dt + \int_{\frac{3T}{4}}^T A e^{-j k \omega_0 t} dt \right) =$$

$$= \frac{A}{T} \left(\int_0^{\frac{T}{4}} e^{-j k \omega_0 t} dt + \int_{\frac{3T}{4}}^T e^{-j k \omega_0 t} dt \right) = \quad \checkmark$$

$$= \frac{A}{T} \left(\left[-\frac{1}{j k \omega_0} e^{-j k \omega_0 t} \right]_0^{\frac{T}{4}} + \left[-\frac{1}{j k \omega_0} e^{-j k \omega_0 t} \right]_{\frac{3T}{4}}^T \right)$$

$$= \frac{2A}{T} \left(\frac{1}{k \frac{2\pi}{T}} - \frac{1}{k \frac{2\pi}{T}} \right) = 0$$

brak
rozstrzygnięcia?

- coś kowicie
n reprowda
i króci
się z
lym
- czenia jak dokładnie przybliżymy sygnał, ile harmonicznych użyjemy do aproksymacji.
- Jak zauważamy, powyżej pewnej ilości składowych użytych do przybliżenia sygnału w naszym przypadku 55, zwiększenie ich ilości nie jest w stanie już obniżyć błędu wynikającego z efektu Gibbsa
- Zmiana pulsacji nie wpływa na na wielkość błędu generowanego przez efekt Gibbsa.
- Efekt Gibbsa będzie zawsze nieco zakłamywał nasze przybliżenie jeżeli będziemy korzystać z szeregów Fouriera, zarówno zespolonego, jak i trygonometrycznego.

zakłamywać?
poprawiać błąd!

80/100

2. Wzór sprawozdania

Wstęp do cyfrowego przetwarzania sygnałów – laboratorium		
Temat:		
Imię i nazwisko:		
Data ćwiczenia:	Data oddania sprawozdania:	Ocena:

Sprawozdanie powinno zawierać:

9. Wykresy otrzymanych przebiegów,
10. Odpowiedzi na pytania,
11. Wnioski!

Trygonometryczny szereg Fouriera

% Aproksymacja ciągu impulsów prostokątnych trygonometrycznym szeregiem Fouriera o skończonej liczbie składników

```
clear; clc;
```

```
t = -3:6/100000:3;
```

```
%-----
A = 1;                % A=... A=...
w0 = pi;              % w0=pi, w0=0.4*pi, w0=4*pi
N=4;                  % N liczba składowych harmoniczych użytych do aproksymacji  N=X, N=X0, N=X00
%-----
```

```
a0 = A/2;             % składowa stała
```

```
xN = a0*ones(1,length(t));
```

```
for k=1:N
```

```
    xN = xN + A*2/k/pi*sin(k*pi/2)*cos(k*w0*t);
```

```
end
```

```
DELTA=max(xN)-A       % maksymalna wartość zafalowania
```

```
P=(DELTA/A)*100
```

```
plot(t,xN); grid;
```

```
title(['N=',num2str(N)])
```

```
xlabel('Time (sec)')
```

```
ylabel(['x',num2str(N), '(t)'])
```

% Aproksymacja ciągu impulsów prostokątnych wykładniczym szeregiem Fouriera o skończonej liczbie składników

```
clear; clc;
```

```
t = -3:6/100000:3;
```

```
%-----
A=1;                % A= ...  A=...
w0 = pi;            % w0=pi, w0=0.4*pi, w0=4*pi
N=4;                % N liczba składowych harmoniczných użytych do aproksymacji    N=X, N=X0, N=X00
%-----
```

```
c0 = A/2;           % składowa stała
```

```
xN = c0*ones(1,length(t));
```

```
for k=1:N
```

```
    ck = A/k/pi*sin(k*pi/2);
```

```
    c_k = ck;
```

```
    xN = xN + ck*exp(1i*k*w0*t) + c_k*exp(-1i*k*w0*t);
```

```
end
```

```
DELTA=max(xN)-A      % maksymalna wartość zafalowania
```

```
P=(DELTA/A)*100
```

```
plot(t,xN); grid;
```

```
title([' N = ',num2str(N)])
```

```
xlabel('Time (sec)')
```

```
ylabel(['x',num2str(N),'(t)'])
```